

ଯେତୁମାଟିପ

NOVEMBER - DECEMBER
2005

An Oriya Bimonthly Bulletin
Published By the Church of Christ

THE VOICE OF TRUTH

Edited & Published By
Joshua & Kabita Gootam

CHURCH OF CHRIST

P.O.Box.No. 80, KAKINADA
A.P. - 533 001.
Ph : 0884 - 2363722

VOL. 10. NOVEMBER & DECEMBER 2005 (NO. 6)

Published every two months in Oriya Language for the
Restoration of pure New Testament Christianity

Watch *SATYA VANI* on TEJA Channel Every Saturday and
every Tuesday on MAA TV at 6:30 a.m. in Telugu Language.

Speakers : Joshua Gootam & Ricky Gootam

Write for free Bible Correspondence Course in
Telugu & Oriya to:

The Director
Bible Correspondence Course
P.O.Box. No. 80, KAKINADA - 533 001.

ସତ୍ୟବାଣୀ

VOICE OF TRUTH

VOL - X

KAKINADA

NOV.-DEC.

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀର ଅର୍ଥ କଥଣ ?

(What is the Church of Christ)

ଆଜିର ଦୁନିଆରେ ଅଗଣିତ ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକ ରହିଅଛି । ଅନେକ ବିଷୟରେ
ଏହି ସମସ୍ତ ଏକ ଧରଣର । ସେଗୁଡ଼ିକ ମନୁଷ୍ୟ ସ୍ଥାପିତ । ସେଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରାଧାନ୍ୟତା
ନାହିଁ, କାରଣ ସେଥିର ସଭ୍ୟ ନ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ସେମାନେ ଯାଇପାରିବେ ବୋଲି
ସେହି ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକର ସଭ୍ୟମାନେ କହନ୍ତି । ସେଗୁଡ଼ିକ ଅନେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ମତ-
ଶାଖାରେ (Denomination) ବିଭିନ୍ନ, ଗୋଟିଏ ମତ-ଶାଖା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମତ-
ଶାଖା ସହିତ ସମାନ ବୋଲି ଭାବିବାରେ ଏକମତ ଅଚନ୍ତି । ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ବିଭିନ୍ନ ନାମ ଓ ପଦବୀ ଧାରଣ କରନ୍ତି ତଥା ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଆପଣା ଆପଣା ଭିନ୍ନ
ନିୟମାବଳୀ ପୁସ୍ତକ (Manual book) ଓ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରମାଣ ପୁସ୍ତକ (Cread book)
ରହିଥାଏ । କିନ୍ତୁ କେବଳ ଏକମାତ୍ର ମଣ୍ଡଳୀ ରହିଅଛି ଯାହା ଏହି ଶ୍ରେଣୀରେ ଉପୟୁକ୍ତ
ନୁହେଁ । ଅନ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକଠୁଁ ଭିନ୍ନ । ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ଏକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ମତ-ଶାଖା ନୁହେଁ । କିମ୍ବା ଅଞ୍ଚଳୀତୀୟ
ମତ-ଶାଖା (Inter Denomination) ନୁହେଁ । ଏହା କାଥଲିକ, ପ୍ରତ୍ୟେକାଣ୍ଡ କିମ୍ବା
ଯିହୂଦୀୟ ନୁହେଁ । ଏହା କୌଣସି ମଣ୍ଡଳୀର ଶାଖା ନୁହେଁ । ଏହାର ଆରମ୍ଭ ମନୁଷ୍ୟ
ଦ୍ୱାରା ହୋଇନଥିଲା । ଏହାର ଲ୍ଲାପନକର୍ତ୍ତା ମନୁଷ୍ୟ ନୁହେଁ । ଏହାର କୌଣସି ଜାଗତିକ
ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ନାହିଁ । ଏହା ମନୁଷ୍ୟ ନାମରେ ନାମିତ ନୁହେଁ । ଏହା ମନୁଷ୍ୟପ୍ରସ୍ତୁତ
ନିୟମାବଳୀ ପୁସ୍ତକ ଅନୁସରଣ କରେ ନାହିଁ । ଏହା ରାଜନୀତି ବା ସାମାଜିକ ସଂଘାରୁପେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ନାହିଁ । ତେବେ ଏହା କଥଣ ଏବଂ ଏହା କଥଣ ହୋଇପାରେ ?
ବିଶ୍ୱେଷଣ କରିବା ।

ଏହି ମଣ୍ଡଳୀ (Church) ପ୍ରକଟି ଗ୍ରୀକ ପଦ “ଇକ୍ଲେସିଆ” (Ekklesia) ରୁ ଆନୀତ ଯାହାର ଅର୍ଥ “ଆହ୍ଵାନପ୍ରାୟ” । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ, ମଣ୍ଡଳୀ ଜଗତରୁ ଉଶ୍ଵରଙ୍କ ସେମା ନିମିତ୍ତେ ଆହ୍ଵାନପ୍ରାୟ ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗଠିତ । ପାଉଳ ଗୋଟିଏ ଶ୍ଵାନାତ୍ମର ବିଷୟରେ କହୁଛି ଜଗତରୁ ଉଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟକୁ ବା ତାହାଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଶ୍ଵାନାତ୍ମର । (କଲ ୧:୧୩-୧୪) ।

ବାଇବଳ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଦୁଇଟି ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ କରେ । ପ୍ରଥମେ ସାର୍ବଜନୀକ ଭାବ (Universal sense) ରେ କୁହାଯାଇଅଛି । ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମନରେ ଥିଲା, ତେବେ ସେ କହିଲେ, “ମୁଁ ଆପଣା ମଣ୍ଡଳୀ ତୋଳିବି ।” (ମାଥ ୧୭:୧୮) । ଏହାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଶ୍ଵାନୀକ ମଣ୍ଡଳୀର ଭାବରେ ନ କହି ମଣ୍ଡଳୀର ସାଧାରଣ ଭାବରେ କହାଇଅଛନ୍ତି । ଦ୍ୱିତୀୟରେ, ମଣ୍ଡଳୀର ଶ୍ଵାନୀୟ ଭାବ (Local sense) ରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଅଛି । ମଣ୍ଡଳୀର ଏହି ଭାବ ବାଇବଳରେ ଅନେକ ପୃଷ୍ଠାରେ ପ୍ରକାଶ ପାଏ, ଯେପରି କରିଛାରେ ଥିବା ମଣ୍ଡଳୀ, ଥେସଲନୀକୀୟରେ ଥିବା ମଣ୍ଡଳୀ ଜତ୍ୟାଦି । (୧ମ କରି, ୧:୨, ୧ମ ଥେସ ୧:୧) ଏହି ସମସ୍ତ ଶ୍ଵାନୀୟ ମଣ୍ଡଳୀ ମନରେ ରଖି ପାଉଳ କହିଲେ, “ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନମ୍ରାର ଜଣାଉଅଛନ୍ତି ।” (ରୋମ ୧୭:୧୭) ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ଏସିଆର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ସମୋଧନ କରିବା ସମୟରେ ମଣ୍ଡଳୀର ଏହି ଭାବ ସମ୍ଭବ ରୂପେ ପ୍ରକାଶ ପାଏ ।

ମଣ୍ଡଳୀ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜଗତ ଉପରେ ଥିବା ଆମ୍ବିକ ଶରୀର । ତାହାଙ୍କ ଆଞ୍ଚାକାରୀ ଓ ତାହାଙ୍କ ସେବାକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଣ୍ଡଳୀ ଗଠିତ । ଶରୀରର ଅନେକ ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟଙ୍କ କିନ୍ତୁ ଏକମାତ୍ର ମନ୍ତ୍ର (୧ମ କରି ୧୨, କଲ ୧:୧୮) କେବଳ ଏକମାତ୍ର ଶରୀର ରହିଅଛି (ଏଫ୍ ୪:୪) ଏହା ମଣ୍ଡଳୀ ଅଟେ । (ଏଫ୍ ୧:୨୯-୨୩) ।

ମନୁଷ୍ୟ ଶ୍ଵାସିତ ମଣ୍ଡଳୀ ବିଷୟରେ ଜାଣିବାକୁ ଚାହିଁଲେ, ଆପଣ ଆୟୁଧୁନିକ ଜତିହାସ ପୁଷ୍ଟକ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସାହିତ୍ୟରୁ ପାଇପାରିବେ । ଆପଣଙ୍କୁ ବାଇବଳରେ ଖୋଜି ପାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ଯେହେତୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଉଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆରମ୍ଭ ହୋଇନଥିଲା । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ବିଷୟରେ ଜାଣିବାକୁ ଚାହିଁଲେ ଆପଣଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟ ବାଇବଳ ନିକଟକୁ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବାଇବଳରେ ମଣ୍ଡଳୀର ଜତିହାସ ବ୍ୟତୀତ ଆପଣ ଆହୁରି ଅଧିକ ମଣ୍ଡଳୀ ବିଷୟରେ ଜାଣିପାରିବେ । ଏହା କେବଳ ଏକମାତ୍ର ଅପାଣକରପ ଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ । (୨ୟ ତୀମଥ ୩:୧୭-୧୯, ଯାକୁ ୧:୨୪)

ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଜନ୍ମ ଗାଁ ମସିହାରେ (ପ୍ରେରିତ ୭ୟ ଅଧ୍ୟାୟ) ଯିରୁଶାଲମରେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀ ଛାପନ କଲେ । (ମାଥୁ ୧୭:୧୮) ଅର୍ଥାତ୍ ମଣ୍ଡଳୀ ମୋହର କିମ୍ବା ଆପଣଙ୍କର ନୁହେଁ । ଏହା ଜଂଲଶ୍ଵରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇନଥିବାରୁ ଏହା ଜଂଲଶ୍ଵର ମଣ୍ଡଳୀ ନୁହେଁ । ଏହା ଆମେରିକାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇନଥିବାରୁ, ଏହା ଆମେରିକାନ ମଣ୍ଡଳୀ ନୁହେଁ ବରଂ ଏହା ଏସିଆର ଯିରୁଶାଲମରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ଏକ ହୃଦୟନ ମଣ୍ଡଳୀ ନୁହେଁ କାରଣ ଏହାର ଛାପନ ଉଣେଇଶ ବର୍ଷ ତଳେ ହୋଇଥିଲା ।

ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ସମୟରେ କେବଳ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଚାରର ଆଜ୍ଞାକାରୀ ହେବା ଦ୍ୱାରା ମଣ୍ଡଳୀର ସଭ୍ୟତ୍ବ ମିଳୁଥିଲା । ଯେଉଁମାନେ ଶ୍ରବଣ କଲେ (ରୋମୀ ୧୦:୧୭), ବିଶ୍ୱାସ କଲେ (ଏବ୍ରୀ ୧୧:୩), ନିଜ ନିଜ ପାପ ନିମନ୍ତେ ଅନୁଭାପ କଲେ (ପ୍ରେରି ୧୭:୩୦), ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ସ୍ଵିକାର କଲେ (ରୋମୀ ୧୦:୧୦) । ପାପକ୍ଷମା ନିମନ୍ତେ ବାପ୍ତିସ୍ତ ଗ୍ରହଣ କଲେ (ଜଳରେ ନିମିଶ୍ଵ ହୋଇ) (ପେରି ୨:୩୮) ସୋମନେ ରକ୍ଷାପ୍ରାୟ ହୋଇ ମଣ୍ଡଳୀରେ ସଂୟୁକ୍ତ ହେଲ । (ପ୍ରେରି ୨:୪) ଆଜି ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ସେହିରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲାନ୍ତି ।

ଏହି ମଣ୍ଡଳୀର ସଭ୍ୟମାନେ କେବଳ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ବୋଲି ଅଖ୍ୟାତ (ପ୍ରେରି ୧୧:୨୭, ୧ମ ପିତ୍ତ ୪:୧୭) । ଗୋଟିଏ ମଣ୍ଡଳୀ ହିସାବରେ ଏହା ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ବା ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ରୂପ ନାମିତ (ରୋମୀ ୧୭:୧୭, ପ୍ରେରି ୨୦:୨୮) । ଏହା ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶରୀରରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ୧୯ମ କରି ୧୭:୨୭) କିନ୍ତୁ ଶରୀର ମଣ୍ଡଳୀ ହୋଇଥିବାରୁ (କଳ ୧:୧୮) ପୁନର୍ବାର ଲେଖକ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ତାହାଙ୍କ ଆମିକ ଶରୀରରୂପେ କହିଅଛନ୍ତି । ଏହା ଏବେ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମ ଧାରଣ କରି ତାହାଙ୍କ ଗୌରବ ଦିଏ । (ପ୍ରେରି ୪:୧୯)

ଜଗତସାରା ବ୍ୟାପ୍ତି ଅନେକ ଛାନୀୟ ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ଗଠିତ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଛାନୀୟ ମଣ୍ଡଳୀ ସ୍ଵଧୀନ ହେଲେ ହେଁ, ଏକକୁ ଆରେକ ପ୍ରେମ ଓ ଏକତା ବନ୍ଦନରେ ଜଡ଼ିତ । ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଏହାର ମସିକସ୍ଵରୂପ (ଏଫି ୪:୨୩) ଯେଉଁ ଛାନୀୟ ମଣ୍ଡଳୀ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ଆମିକତାରେ ବଳବାନ ହୁଏ, ସେହି ମଣ୍ଡଳୀର ଅପାଣା ଆପଣା ଅଧ୍ୟାୟ, ପ୍ରାଚୀନ, ସେବକ, ପ୍ରଚାରକ ଓ ଶିକ୍ଷକ ନିର୍ବାଚନ କରିଥାନ୍ତି । (୧ମ ତୀମଥୀ, ଚିତ୍ତସ ୧ମ ଅଧ୍ୟାୟ)

ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ବାହର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ଆରାଧନା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଥାଏ । (ପ୍ରେରିତ ୨୦:୭), ସଭ୍ୟମାନେ ଧାନ କରିବାକୁ (୨ୟ ତୀମଥ ୨:୧୪), ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ (୧ମ ଥେସଲନୀକି ୫, ୧୭), ଗୀତ ଗାଇବା ପାଇଁ (ଏପିସୀ ୫:୧୯) ପ୍ରଭୁଭୋଜରେ ଭାଗ ନେବାକୁ (୧ମ କରିଷ୍ଣୀ ୧୧), ଓ ଦାନ ଦେବା (୧ମ କରିଷ୍ଣୀ ୧୭:୨) ନିମନ୍ତେ ସମ୍ମିଳିତ ହୁଅଛି ।

ତାହାଙ୍କ ପ୍ରଜାମାନେ ଯେପରି ନିଷ୍ଠାଳଙ୍କ ଓ ନିଶ୍ଚୂନ୍ତ ରହନ୍ତି ଏହା ଉକ୍ତର ଜଙ୍ଗ୍ଲା କରନ୍ତି । (ଏପିସୀ ୫:୨୭) । ସମସ୍ତ ଜଗତରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଚାର ପ୍ରକାଶ କରିବା (ମାର୍କ ୧୭:୧୪, ୧୭) ଓ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା (ଯାକୁବ ୧:୨୭) ଏହାର ଉଦେଶ୍ୟ । ବିଶ୍ୱାସ ଲୋକ ସମାସେ ଜୀବନର ମୁକୁଟ ପାଇବେ । (ପ୍ରକାଶିତ ୨:୧୦: ମାଥୁର ୨୪ ଅଧ୍ୟାୟ) ।

ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ - ଉକ୍ତର ମଣ୍ଡଳୀ । ବାଇବଳରେ ଏହି ଏକମାତ୍ର ମଣ୍ଡଳୀର ବର୍ଣ୍ଣନା ପାଇପାରିବେ । ଏହାର ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଜାଣି, ଏହାର ସଭ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି । ତେବେ ଯାଇ ଆପଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀର ସଭ୍ୟ ହୋଇପାରିବେ ।

- J.C. Choate

* * *

“ନୋହଙ୍କ ସମୟରେ ଯେ ପ୍ରକାର ଘଟିଥିଲା...”
(As the days of Noah were...)

ମାଥୁର ଲିଖିତ ସୁସମାଚାରର ୨୪ ପର୍ବ ଓ ନୟ ପଦରେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯିରୁଶାଲମ ମନ୍ଦିରରୁ ବାହାରି ଆସୁଥିବା ସମୟରେ, ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଲମ ମନ୍ଦିରର ପଭନ ବିଷୟ ତଥା ତାହାଙ୍କ ଆଗମନର ଲକ୍ଷଣ ବିଷୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଥିବାର ପଢ଼ିପାରିଥାଉ । ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଥମ ପ୍ରଶ୍ନର ଉଭର ଅର୍ଥାତ୍ ଯିରୁଶାଲମର ପଭନ ବିଷୟରେ ମାଥୁର ୨୪:୪-୩୪ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ପଢ଼ିପାରୁ । ୨୭ମ ପଦଗୁଡ଼ି ତାହାଙ୍କ ଯୁଗାନ୍ତର ଲକ୍ଷଣ ବିଷୟରେ ସେ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ଦେଇଅଛନ୍ତି । “କିନ୍ତୁ ସେହିଦିନ ଓ ଦର୍ଶ ବିଷୟରେ କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, ସ୍ଵର୍ଗର ଦୂତମାନେ କିମ୍ବା ପୁତ୍ର ସୁନ୍ଦା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, କେବଳ ମାତ୍ର ପିତା ଜାଣନ୍ତି । ଆଉ, ନୋହଙ୍କ ସମୟରେ ଯେ ପ୍ରକାର ଘଟିଥିଲା,

ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କର ଆଗମନ ସମୟରେ ସେ ପ୍ରକାର ଘଟିବ । କାରଣ ଜଳପ୍ଲାବନର ପୂର୍ବବର୍ଷୀ ସମୟରେ ଜାହାଜରେ ନୋହଙ୍କର ପ୍ରବେଶ କରିବା ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକେ ଯେପରି ଜୋଜନପାନ ଏବଂ ବିବାହ କରିବା ଓ ବିବାହ ଦେବାରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଥିଲେ, ପୁଣି ଜଳପ୍ଲାବନ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉସାଇ ନବେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେପରି ଜାଣିନଥିଲେ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କର ଆଗମନ ମଧ୍ୟ ସେହି ପ୍ରକାରେ ହେବ ।” (ମାଥୁର ୨୪:୩୩-୩୫) । ଏଠାରେ ପ୍ରବୁଧୀଶୁ ତାହାଙ୍କ ଆଗମନର ପୂର୍ବବର୍ଷୀ ସମୟ, ନୋହଙ୍କ ସମୟରେ ଘଟିଥିବା ଜଳପ୍ଲାବନର ପୂର୍ବବର୍ଷୀ ସମୟତୁଲ୍ୟ ହେବ ବୋଲି ଏହି ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ ଜଣାଇ ଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରଥମ ମାନବ ଆପଣଙ୍କ ଦଶମ ପୁରୁଷ ନୋହ ତାହାଙ୍କ ସମୟରେ ପୃଥବୀରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା । ସଦାପ୍ରଭୁ ଦେଖିଲେ ଯେ ମନୁଷ୍ୟର ଦୁଷ୍ଟତା ଅତି ବଡ଼ ଓ ତାହାର ଅତ୍ୟକରଣ ଅବିରତ ମନ୍ଦମାତ୍ର । ସେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରେ ଦୁଃଖ ହୋଇ, ସେମାନଙ୍କୁ ଜଳପ୍ଲାବନ ଦ୍ୱାରା ବିନିଷ୍ଟ କରିବାକୁ ମନସ୍ତ କଲେ । କିନ୍ତୁ ଧାର୍ମିକ ନୋହ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରାସ୍ତ ହେଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ନୋହଙ୍କୁ ନାନା କୋଠରୀଥିବା ଗୋପର କାଷ୍ଟର ଏକ ଦିରାଟ ଜାହାଜ ବନାଇବା ନିମନ୍ତେ ଆଞ୍ଚ ଦେଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ୪୦ ଦିବାରାତ୍ରିର ବର୍ଷାଜଳରେ, ନୋହ ଓ ତାହାଙ୍କ ପରିବାର, ତଥା ପୃଥବୀୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବରାଶି ଏକ ଏକ ଦିନଭି ସେହି ଜାହାଜରେ ରହି ପ୍ରାଣରକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ସୁର୍ଖି ଆରମ୍ଭରୁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୃଥବୀରେ କେବେ ବର୍ଷା ହୋଇନଥିଲା । ତଥାପି “ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ନୋହ ସେ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପ୍ରକାଶିତ ବିଶ୍ୱୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରତ୍ୟାଦେଶ ପାଇ ଭଣ୍ଡ ସହକାରେ ଆପଣା ପରିବାରର ରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଜାହାଜ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ପୁଣି ସେହି ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ସେ ଜଗତକୁ ଦୋଷୀ କରି ବିଶ୍ୱାସାନ୍ତ୍ୟାୟୀ ଧାର୍ମିକତାର ଅଧିକାରୀ ହେଲେ ।” (ଏବ୍ରୀ ୧୧:୭) ସେ ଧର୍ମଭ୍ରଷ୍ଟ ଜଗତକୁ ଧର୍ମପ୍ରଚାର କଲେ ସୁନ୍ଦର, ସେମାନେ ନୋହଙ୍କ ପ୍ରଚାରରେ ବିଶ୍ୱାସ ନକରି ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ ବୋଲି ୨ୟ ପିତର ୨:୪ ପଦରେ ପଡ଼ିପାରୁ ।

ନୋହଙ୍କ ସମୟର ଜଳପ୍ଲାବନ ଘଟିବା ପୂର୍ବବର୍ଷୀ ସମୟର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆସେମାନେ ଦୁଇବର୍ଗରେ ବିଭିନ୍ନ କରିପାରୁ । ଧାର୍ମିକ ନୋହ ଓ ତାହାଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟା, ତଥା ସେମାନଙ୍କ ତିନିପୁତ୍ର ଶେମ, ହାମ ଓ ଯାଫେତ । ଏହି ଆଠଙ୍ଗଣ ପ୍ରାଣୀ, ଯେଉଁମାନେ ନୋହଙ୍କ ନିର୍ମିତ ଜାହାଜରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ୨ୟ ବର୍ଗର ଲୋକେ, ନୋହଙ୍କ ପ୍ରଚାରରେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରି ଅପହାସ କରି ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ । ସେମାନେ, “.... ଜୋଜନପାନ, ବିବାହ କରିବା ଓ ବିବାହ ଦେବାରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଥିଲେ । ପୁଣି ଜଳପ୍ଲାବନ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉସାଇ ନବେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାଣିନଥିଲେ.....” (ମାଥୁର ୨୪:୩୮,୩୯)

ପ୍ରଭୁଯୀଶୁକ୍ଳ ଆଗମନର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ନିବାସ କରୁଥାଲୁ ଯେ ଆୟୋମାନେ ଆସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଦୁଇବର୍ଗର ମହୁଷ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଭୁଯୀଶୁକ୍ଳ ବାକ୍ୟଗ୍ରହଣ କରି, ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି, ବାପ୍ତିସ୍କ୍ରିପ୍ଟ ଗ୍ରହଣ କରି, ତାହାଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଇଛନ୍ତି, ନୋହ ଓ ତାହାଙ୍କ ପରିବାର ଜାହାଜରେ ରହି ଯେପରି ଜଳପ୍ଲାବନରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଥିଲେ ସେହିପରି ଆଗାମୀ ବିନାଶରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବେ । ବାକ୍ୟ କହେ, “.....ପୂରାକାଳରେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ଶିଖରଙ୍କେ ଦ୍ଵାରା ଜଳରୁ ନିର୍ଭତ ଓ ଜଳରେ ଅବସ୍ଥିତ ପୃଥିବୀ ଥିଲା, ଆଉ ତଢ଼ାରା ସେହିକାଳର ଜଗତ ଜଳରେ ପ୍ଲାବିତ ହୋଇ ବିନଷ୍ଟ ହେଲା, ପୁଣି ଏହି ବର୍ଷମାନ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥିବୀ ସେହି ବାକ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଅଧାର୍ମିକ ମାନଙ୍କର ବିଚାର ଓ ବିନାଶର ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଞ୍ଚିତ ହୋଇ ଅଗ୍ନି ନିମାତେ ରକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଇଛି ।” (୨ୟ ପିତର ୩:୫-୭) ଆଉ ଦ୍ୱିତୀୟବର୍ଗର ଲୋକେ, ଜାହାଜ ବାହାରେ ଅବିଶ୍ୱାସକ, ପରିହାସକ, ସାଂସାରିକ ଚିତ୍ତରେ ବ୍ୟସ୍ତ, ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବୃତ୍ତିରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ବିନଷ୍ଟ ହେବେ ।

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନର ଦିନ ଓ ଦଣ୍ଡ ବିଷୟରେ କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ସ୍ଵର୍ଗର ଦୂତଗଣ, କିଅବା ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, କେବଳ ପିତା ଜାଣନ୍ତି । (ମାଥୁର ୨୪:୩୭) । “କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଯେପରି ଆଗାମୀ ଘଟଣାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାକୁ ଓ ମହୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଛାମୁରେ ଉଭା ହେବାକୁ ସମର୍ଥ ହୁଅ, ଏଥନିମାତ୍ରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଜାଗିରୁଛି ।” (ଲୁକ ୨୧:୩୭) । ପ୍ରେରିତ ପାଉଳ ଥେସଲନୀକୀ ମଣ୍ଡଳୀକୁ କହନ୍ତି, “ହେ ଭାଇମାନେ, କାଳ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କିଛି ଲେଖିବାର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ, କାରଣ ରାତ୍ରୀରେ ଚୋର ଆସିଲା ପରି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦିନ ଯେ ଆସିବ, ଏହା ତୁମ୍ଭମାନେ ଉତ୍ସମରୁପେ ଜାଣ । ଯେତେବେଳେ ଲୋକେ ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପଦ ବୋଲି କହୁଥିବେ, ସେତେବେଳେ ଗର୍ଭବତୀର ପ୍ରସବବେଦନା ତୁଳ୍ୟ ହଠାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ବିନାଶ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ଆଉ ସେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ରକ୍ଷା ପାଇବେ ନାହିଁ ।” (୧୮ ଥେସ ୪:୧-୩)

ନୋହଙ୍କ ସମୟରେ ଲୋକେ ଯେପରି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅବିଶ୍ୱାସ, ଅମାନ୍ୟ, ଅବହେଲା, ପରିହାସ କରି ଭୋଜନପାନ, ବିବାହ କରିବାରେ ଓ ବିବାହ ଦେବାରେ ନିବୃତ୍ତ ଥିଲେ, ଆୟୋମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ନହୋଇ ପ୍ରଚାରିତ ବାକ୍ୟରେ ମନୋଯୋଗ କରି ସାବଧାନ ରହୁ । “କାରଣ ସେହିଦିନ ଫାଦିସ୍କ୍ରିପ୍ଟ ସମ୍ବନ୍ଧ ପୃଥିବୀ ନିବାସୀ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିବ ।” (ଲୁକ ୨୧:୩୭)

- Kabita Gootam

ସୁର୍ଗକୁ ଯିବା ପଥ (The way to Heaven)

ସୁର୍ଗକୁ ଯିବା ପଥ ବିଷୟରେ ବାଇବଲରେ ସୁନ୍ଦର ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣିତ କରାଯାଇଅଛି । ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେମମଧ୍ୟ ପିତା ଆପଣା ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଏହି ଜଗତରେ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ସକଳ ପାଳନ କରି, ମରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱଷ୍ଟ ରହିଲେ ଆୟୋମାନେ ଅନନ୍ତଜୀବନ ରୂପ ମୁକୁଟ ପାଇପାରିବା ।

ନୂତନ ନିୟମରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମ ରୂପକ ପଥ ସୁର୍ଗକୁ ଘେନିଯିବା ଏକମାତ୍ର ପଥ ଅଛି ବୋଲି ଯୋହନ ୧୪:୬ ପଦରେ ପଡ଼ିପାରୁ । ଏହି ଉତ୍ସତମ ପଥ ବିଷୟରେ ପାଉଳ ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ୧ମ କରିଛୁ ୧୨:୩୧ ପଦରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ କରିଛି । ଏବ୍ରୀ ପତ୍ରିକାର ଲେଖକଙ୍କ ଭାଷାରେ ଏହା ଏକ ନୂତନ ଓ ଜୀବନଦାୟକ ପଥ ଅଟେ । (ଏବ୍ରୀ ୧୦:୨୦) ଯଦିଓ ଏହି ଏକମାତ୍ର ପଥ ବିଷୟରେ ବାଇବଲ ସରଳଭାବେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ଦିଏ, ଅନେକେ ଅନେକ ପଥଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷାଦିଅଛି । ଗାଲାତୀ ୧ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ପାଉଳ ସତର୍କ କରି କହନ୍ତି, “ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରେ ଯେ ଆହ୍ଵାନ କଲେ, ତାହାଙ୍କ ଠାରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଏଡ଼େ ଶୀଘ୍ର ବିମୁଖ ହୋଇ ଅନ୍ୟ ସୁସମାଚାର ପ୍ରତି ଅନୁରତ ହେଉଅଛ, ଏଥରେ ମୁଁ ଚମକୁଡ଼ି ହେଉଅଛି, ତାହା ଅନ୍ୟ ସୁସମାଚାର ସୁଦ୍ଧା ନୁହେଁ, କେବଳ କେତେକ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଅଷ୍ଟିର କରୁଆଛନ୍ତି ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଚାରଙ୍କୁ ବିକୃତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଆଛନ୍ତି ।” (ଗାଲାତୀ ୧:୨-୭)

ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ଏକ ସିଦ୍ଧ ବ୍ୟବସ୍ଥା (ଯାକୁବ ୧:୨୪) ଦେଉଥିବାରୁ, ଆୟୋମାନେ ସଦା କୃତଜ୍ଞ ହୋଇରହୁ । ଯାହାଦ୍ଵାରା ଆୟୋମାନେ ସୁର୍ଗକୁ ଯିବା ବା ପୁଣ୍ୟକ ବ୍ୟତୀତ ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ଆଉ କୌଣସି ପୁଣ୍ୟକ ସତ୍ୟପଥରେ କଢାଇ ନେଇପାରେ ନାହିଁ । “ସମସ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ର ଜିଶ୍ଵର ନିଃଶ୍ଵେତ ଏବଂ ଶିକ୍ଷା, ଅନୁଯୋଗ, ସଂଶୋଧନ ଓ ଧାର୍ମିକତା ସମନ୍ବ୍ୟ ଶାସନ ନିମନ୍ତେ ଉପକାରୀ । ଯେପରି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକ ସିଦ୍ଧ ହୋଇ ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ସୁପଞ୍ଜିତ ହୁଏ ।” (୨ ତୀମଥ ୩:୧୭-୧୭)

ସୁର୍ଗକୁ ଯିବା ଝେଶୁରିକ ପଥ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯୋଜିତ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ପଥ ଦର୍ଶକ । ସୁର୍ଗକୁ ଯିବାର ପଥର କୋଡ଼ୋଟି ମୁରଣ୍ଡତ୍ତ ଚିନ୍ତା :

ପବିତ୍ରତାର ପଥ :

ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଘେନି ଯିବା ପଥ ପବିତ୍ରତାର ପଥ । “ପୁଣି, ସେଠାରେ ଏକ ରାଜଦାଣ୍ଡ ଓ ପଥ ହେବ, ତାହା ପବିତ୍ରତାର ପଥ ବୋଲି ବିଶ୍ୟାତ ହେବ, ତାହା କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ହେବ, ମାତ୍ର କୌଣସି ଅଶ୍ଵୁଚି ଲୋକ ତହିଁ ଉପରେ ଗମନ କରିବ ନାହିଁ, ପଥକମାନେ ଓ ଅଞ୍ଚାନମାନେ ହିଁ ତହିଁରେ ଭ୍ରାତ୍ର ହେବେ ନାହିଁ । (ସିଂହାଲ ଗୀତ ୩୫:୮) “ଅଶ୍ଵୁଚି ଲୋକ ତହିଁ ଉପରେ ଗମନ କରିବେ ନାହିଁ” ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରତ୍ନ ଦ୍ୱାରା ଧୌତ ନହୋଇ ଶୁଚି ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ସେମାନେ ସେହି ପଥରେ ଗମନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । (ଏପିସୀ ୧:୩) ଅଧାର୍ମିଙ୍କ ଓ ଅଶ୍ଵୁଚି ଲୋକେ ଏହି ପଥରେ ଯାତ୍ରା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଲନ କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ୧୦ରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହି ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥାଏ । ଏହି ସରଳ ପଥ ବିଷୟରେ ମୁଖ୍ୟମାନେ ସୁନ୍ଦର ଭ୍ରାତ୍ର ହୋଇ ନପାରନ୍ତି ।

ସିଧା ଓ ସଂକାର୍ଷ :

ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଘେନିଯିବା ଦ୍ୱାରା ସିଧା ଓ ସଂକାର୍ଷ । “ସଂକାର୍ଷ ଦ୍ୱାରା ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କର, କାରଣ ସର୍ବନାଶକୁ ଘେନିଯିବା ଦ୍ୱାରା ଓସାର ଓ ପଥ ପ୍ରଶନ୍ତ, ପୁଣି ତାହା ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଲୋକେ ଅନେକ । ଆଉ, ଜୀବନକୁ ଘେନିଯିବା ଦ୍ୱାରା ସଂକାର୍ଷ ଓ ପଥ ହୁର୍ଗମ, ତାହାର ସନ୍ଧାନ ପାଇବା ଲୋକେ ଧନ୍ୟ ।” (ମାଥୁର ୩:୧୩-୧୪)

ଓସାର ଦ୍ୱାରା ଓ ପ୍ରଶନ୍ତ ପଥ ଆୟମାନଙ୍କୁ ସର୍ବନାଶକୁ ଘେନିଯାଏ । ଯେଉଁମାନେ ପାପରେ ମୃତ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରତ୍ନରେ ଧୌତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ସେମାନେ ଏହି ପଥର ପଥକ । ଯୀଶୁଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତ ଅନ୍ୟ ମାର୍ଗ ସିଧା ଓ ସଂକାର୍ଷ, ତାହା ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆୟମାନଙ୍କୁ ଜୀବନକୁ ଘେନିଯାଏ । ଯୀଶୁ କହିଲେ, “.....ମୁଁ ପଥ, ସତ୍ୟ ଓ ଜୀବନ । ମୋ’ ଦେଇ ନଗଲେ କେହି ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଏ ନାହିଁ ।” (ଯୋହନ ୧୪:୬) ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଲନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଆୟମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ତଥା ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଯିବାର ପଥରେ ଗମନ କରିପାରୁ । ଅଛ ଲୋକେ ଏହି ପଥର ସନ୍ଧାନ ପାଇପାରିବେ । “ମୋତେ ପ୍ରଭୁ, ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ଡାକନ୍ତି, ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟେକେ ସ୍ଵର୍ଗରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଯେ ମୋହର ସ୍ଵର୍ଗପ୍ଲ ପିତାଙ୍କ ଜଙ୍ଗ ସାଧନ କରେ, ସେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ।” (ମାଥୁର ୩:୨୧) । ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣର ଯୋଜନାର ଆଜ୍ଞାବହ ହୋଇଥାଏ, କେବଳ ସେମାନେ ସ୍ଵର୍ଗରେ ବାସ କରିପାରିବେ ।

ପଥର ଦ୍ୱାର :

‘ବାଇବଳର ଅନେକ ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଵର୍ଗର ଦ୍ୱାର ଗଠିତ । ପ୍ରଥମେ, ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିବା ଆବଶ୍ୟକ ।’’ ବିଶ୍ୱାସ ଶ୍ରୀବଣରୁ ଜାତ ହୁଏ ଓ ଶ୍ରୀବଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ହୁଏ ।’’ (ରୋମୀୟ ୧୦:୧୩) ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶ୍ରୀବଣ ଦ୍ୱାରା ଆସେମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରେ ଓ ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟସାଧକ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରାସ୍ତୁ ହୋଇଥାଉ । (ଏବ୍ରୀ ୧୧:୭, ଯାକୁବ ୨:୨୭) ବିଶ୍ୱାସ ଆସମାନଙ୍କୁ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନର ନିକଟ ଘେନିଯାଏ । (ପ୍ରେରିତ ୨:୩୮, ୧୭:୩୦) ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦ୍ୱାରା ଆସେମାନେ ଏକ ଉତ୍ସୁକ ଜୀବନଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥାଉ । ତପୁରେ ଆସେମାନେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ରରୂପେ ସ୍ଵୀକାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । (ରୋମ ୧୦:୧୦, ପ୍ରେରିତ ୮:୩୩) ତତ୍ତ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପାହାଚ ବାନ୍ଧିଲୁ ଦ୍ୱାରା ଆସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ବାନ୍ଧିଲୁ ନେଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ହୋଇଥାଉ । (ପ୍ରେରିତ ୨୭:୧୭, ଯୋହନ ୩:୫, ୧ମ ପିତର ୩:୨୧) ବାନ୍ଧିଲୁ, ଆସମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶରୀରର ରୂପ ମଣ୍ଡଳୀରେ ସଂଯୁକ୍ତ କରେ । (କଲସୀ ୧:୧୮, ଏପିସୀ ୧:୨୯,୨୩) ଏହି କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ଆସେମାନେ ନୃତନ ନିୟମ ମଣ୍ଡଳୀରେ ସଭ୍ୟ ହୋଇଥାଉ । (ପ୍ରେରିତ ୨:୪୭) ଯେଉଁମାନେ ନୃତନ ନିୟମରେ ପ୍ରକଟିତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଏହିସବୁ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରନ୍ତି, ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ମଣ୍ଡଳୀର ସଂଯୁକ୍ତ କରନ୍ତି ।

ଆସେମାନେ ଦ୍ୱାରରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ହେଁ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ପଥ ଅନୁସରଣ ନକଲେ ପଥହରା ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି । ଥରେ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ପରେ ମନୁଷ୍ୟ ସର୍ବଦା ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ବୋଲି ବାଇବଳ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ ନାହିଁ । ପଥହରା ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି ବୋଲି ପୁରାତନ ନିୟମରେ, ତଥା ନୃତନ ନିୟମରେ ଅନେକ ସର୍ତ୍ତକବାଣୀ ଲିଖୁତ ହୋଇଥାଏ । ଏବ୍ରୀ ୩:୧୨, ୨:୪-୭, ୧ମ କରିଛୀ ୧୦:୧୨, ୫:୨୭, ୧ମ ତୀମଥ ୪:୮, ଗାଲାତୀ ୪:୧୯-୨୧ ସେ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟତମ ।

ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଧାନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଆସେମାନେ ସ୍ଵର୍ଗର ପଥରୁ ବିକୁଣ୍ଠ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ । (ପ୍ରେରିତ ୨:୪୭) ଯୁବକ ତୀମଥଙ୍କୁ ପାଉଳ କହନ୍ତି, ‘‘ସଭ୍ୟ ବାକ୍ୟ ଯଥାର୍ଥରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରି, ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀର ଲଜ୍ଜାବୋଧ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ, ତାହାର ପରି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ଆପଣାକୁ ପରୀକ୍ଷାସିଦ୍ଧ ଦେଖାଇବାକୁ ଯତ୍ତ କର ।’’ (୨ୟ ତୀମଥ ୨:୧୪) ବାକ୍ୟଧାନ ଆସମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତି

ଦିଏ ଏବଂ ଆସମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ବିଷୟରେ ସତର୍କ କରାଏ । ସ୍ଵର୍ଗର ପଥକ
ନିରକ୍ଷର ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ । (୧ମ ଥେସ ୪:୧୭) ସପ୍ତାହରେ ପ୍ରଥମ ଦିବସରେ
ପ୍ରଭୁଭୋଜରେ ଭାଗୀ ହେବା ଦ୍ୱାରା ପଥକ୍ରୂପ ନହେବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ । (୧ମ
କରିଛୀ ୧୧:୨୩-୨୯, ପ୍ରେରିତ ୨:୪୨) ଆସମାନେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ସକଳ
ପାଳନ କରି ମରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ଵପ୍ତ ରହିଲେ, ଜୀବନରୂପ ମୁକୁଟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରିବା ।

ଆପଣ କେଉଁ ପଥରେ ଯାତ୍ରା କରୁଅଛୁଟି ? ଆପଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କିଅବା
ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରୁଅଛୁଟି ? ଆପଣଙ୍କ ଆମ୍ବାର ନିତ୍ୟ ନିବାସ ସ୍ତଳ
ଆପଣଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । “ଜୀବନବୃକ୍ଷରେ ଅଧିକାରୀ ହେବା ନିମନ୍ତେ
ଓ ଦ୍ୱାର ଦେଇ ନଗରୀରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁମାନେ ଆପଣା ଆପଣା
ବସ୍ତ ଧୌଡ଼ କରିଅଛୁଟି ସେମାନେ ଧନ୍ୟ ।” (ପ୍ରକାଶିତ ୨୨:୧୨୧) ସ୍ଵର୍ଗକୁ
ଘେନିଯିବା ନିମନ୍ତେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏକମାତ୍ର ପଥ ଅଟନ୍ତି । ଏହା ହିଁ ସୁସମାଚାରର
ନିର୍ମୂଳ ସତ୍ୟ ।

- Steve Miller

* * *

ଶାନ୍ତିରେ ରହୁ !

(To be at peace)

“ସମ୍ବ ହେଲେ, ତୁମ୍ଭର ଯେତେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାଧ, ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ
ଶାନ୍ତିରେ ରୁହ ।” (ରୋମ ୧୭:୧୮) ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟମାନମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତିରେ
ରହି କି ବିଶ୍ଵପ୍ତ ଜୀବନଯାପନ କରିପାରିବେ ? ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତିରେ ରହିବା
ପାଇଁ ଆସମାନେ କି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅମାନ୍ୟ କରୁ ? ଆସମାନେ ଜାଣୁ ଯେ
ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟମାନମାନେ ଶାନ୍ତିଦୂତ ଅଟନ୍ତି । କାରଣ ବାକ୍ୟ କହେ, “ଶାନ୍ତି କାରକ ଲୋକେ
ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସେମାନେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ବୋଲି ଖ୍ୟାତ ହେବେ ।” (ମାଥ୍ର ୪:୫)
ପାଇଁଲ ରୋମୀୟ ମଣ୍ଡଳୀକୁ କହନ୍ତି, “ଅତ୍ୟବ ଆସ, ଯେ ଯେ ବିଷୟ
ଶାନ୍ତିଜନକ, ଆଉ ଯେ ଯେ ବିଷୟ ପରମାର ନିଷା ହୁଏ । ସେହିସବୁର ଆସମାନେ
ଅନୁଗମନ କରୁ ।” (ରୋମୀୟ ୧୪:୧୯) ଜିଶ୍ଵର ଆସମାନଙ୍କ ଶାନ୍ତିରେ ଆଚରଣ
କରିବାକୁ ଆହ୍ଵାନ କରିଅଛୁଟି । (୧ମ କରିଛୀ ୭:୧୪) “ପୁଣି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦଭ ଯେଉଁ

ଶାନ୍ତି ଭୋଗ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମେମାନେ ଏକ ଶରୀର ରୂପେ ଆହୁତ ହୋଇଅଛି, ତାହା ତୁମେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ରାଜତ କରୁ, ପୁଣି ତୁମେମାନେ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅ ।” (କଳସୀ ୩: ୧୫) ଶାନ୍ତିର ଅନୁଗାମୀ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଯୁବକ ତୀମଥଙ୍କୁ ପ୍ରେରିତ ପାଉଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୃଢ଼ ଭାବେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ । (୨ ତୀମଥ ୨: ୨)

ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ବିଜାତୀମାନଙ୍କୁ ଲେଖୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦ୍ରରେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ଅନୁଗ୍ରହ, ଦୟା ଓ ଶାନ୍ତିର ବିଷୟ ଲେଖୁଅଛନ୍ତି । ପ୍ରକ୍ଷଣ ଉଠେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ କେତେ ଦୂର ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଆପୋଷ ନିଷ୍ଠରି ସହଯୋଗ ରଖିପାରିବ ?

ବାଇବଳ ଆସମାନଙ୍କୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ବିଷୟରେ କହେ, “ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ତ’ ସତ୍ୟ ।” (ଯୋହନ ୧୭: ୧୭) ସତ୍ୟ କେବଳ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନାହିଁ । ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଲୋକେ ଅଭିଶପ୍ତ ହେବେ । (ଗାଲାଟୀ ୧: ୭-୯)

ଅତ୍ୟବ, ଯେଉଁମାନେ କୃତନ ନିୟମର ମଣ୍ଡଳୀରେ ସଂୟୁକ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତିରେ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । (ପ୍ରକାଶିତ ୨୨: ୧୮) କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତ ବାକ୍ୟ ଅମାନ୍ୟ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତିରେ ସମାଧାନ କରନ୍ତୁ । ବାକ୍ୟ କହେ, “ପୁଣି କେହି ଯଦି ଏହି ଭାବବାଣୀ ପୁଷ୍ଟକର କୌଣସି ବାକ୍ୟ ଲୋପ କରେ, ତେବେ ଜିଶ୍ଵର ଏହି ପୁଷ୍ଟକରେ ଲିଖୁତ ଜୀବନ ବୃକ୍ଷ ଓ ପବିତ୍ର ନଗରୀରେ ତାହାର ଅଂଶ ଲୋପ କରିବେ ।” (ପ୍ରକାଶିତ ୨୨: ୧୯)

ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଅଟମନ ଅଟନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସହଯୋଗ କରିବା ବିଷୟରେ ଆସମାନଙ୍କ ପ୍ରିୟ ପ୍ରେରିତ ଯୋହନ ଆସମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ପ୍ରିୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସେ କହନ୍ତି, “ଯେକେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ନରହି ତାହା ଅତିକ୍ରମ କରେ, ସେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପାଇନାହିଁ, ଯେ ଶିକ୍ଷାର ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ରହେ, ସେ ପିତା ଓ ପୁତ୍ର ଉତ୍ସମ୍ବନ୍ଧଙ୍କୁ ପାଇନାହିଁ । କେହି ଯଦି ଏହି ଶିକ୍ଷା ନ ଘେନି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସେ, ତେବେ ତାହାକୁ ସମ୍ବନ୍ଧନା ଜଣାଏ, ସେ ତାହାର ଦୁର୍ବଳର ସହଭାଗୀ ହୁଏ ।” (୨ ଯୋହନ ୯- ୧୦) ଏହି ବାକ୍ୟର ପୂର୍ବ ବାକ୍ୟରେ ଏପରି ଲେଖାଯାଏ, “ତୁମେମାନେ ଯେପରି ଆସମାନଙ୍କର କୃତକର୍ମର ଫଳ ନ ହରାଇ ବରଂ ସେଥର ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅ, ସେଥୁ ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା ବିଷୟରେ ସାବଧାନ ହୁଅ ।” (୮ ପଦ)

ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ସହିତ ଶାନ୍ତିରେ ବାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ, ଆସମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୀମାର ବାହାର ନଯାଉ । ପରିତ୍ରାଣର ଯୋଜନାରେ, ଆରାଧନାର ପଢ଼ନ୍ତିରେ

କିଅବା ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ଜୀବନ୍ୟାପନ କରିବାରେ ଆସେମାନେ ଆପୋଷ ନିଷ୍ଠି ନନ୍ଦେ । ପାଉଳ କହନ୍ତି, “ସମସ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ର ଜିଜ୍ଞାସ ନିଷ୍ଠିତ ଏବଂ ଶିକ୍ଷା, ଅନୁଯୋଗ, ସଂଶୋଧନ ଓ ଧାର୍ମିକତା ସମକ୍ଷୀୟ ଶାସନ ନିମନ୍ତେ ଉପକାରୀ, ଯେପରି ଜିଜ୍ଞାସଙ୍କ ଲୋକ ସିଦ୍ଧ ହୋଇ ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ସୁସଜ୍ଜିତ ହୁଏ ” (୨ୟ ତୀମଥ ୩: ୧୭-୧୯)

ଜିଜ୍ଞାସଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତିରେ ରହିବା ନିମନ୍ତେ ଆସେମାନେ ଜିଜ୍ଞାସଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନକରୁ । ବାଇବଳ କହିବା ବିଷୟ ଆସେମାନେ କହିବା ଦ୍ୱାରା ମୌନ ରହିବା ବିଷୟରେ ମୌନ ରହିବା ଦ୍ୱାରା ଆସେମାନେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ଜଗତରେ ଏକତା ଆଣିପାରିବା । ଆଲୋକ ଓ ଅନ୍ଧକାର ସତ୍ୟ ଓ ଅସତ୍ୟ ଏକଶ୍ଵାନରେ ବାସ କରିନପାରେ ।

ଆଧୁନିକ ଯୁଗର ପ୍ରତାରିକା, ସ୍ତ୍ରୀ, ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ଯାନ୍ତ୍ରିକ, ବାଦ୍ୟ ସଂଗୀତ, ମତଶାଖା ମାନଙ୍କ ସହିତ ସହଭାଗିତା ଏପରି ଆଦୋଳନ ଜିଜ୍ଞାସଙ୍କ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ସମକ୍ଷୀୟ ନୁହେଁ ।

ଯେଉଁମାନେ ଜିଜ୍ଞାସଙ୍କ ବାକ୍ୟ ତୁଳଞ୍ଜ୍ଞାନ କରି, ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାରେ ଲାଗି ରହିଥାନ୍ତି ସେମାନେ ଗୁରୁତର ଭାବେ ଦଣ୍ଡିତ ହେବେ । ଏତଦ୍ୱାରା ପିତା ପରମେଶ୍ୱର, ପୁତ୍ର ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ପବିତ୍ର ଆମାଙ୍କ ସହଭାଗିତାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଆସେମାନେ ଭ୍ରମ ଓ ଦୁଷ୍ଟତାରେ ଜୀବନ୍ୟାପନ କରିଥାଉଁ । ଯଦି ଆସେ ବାଇବଳର ବାକ୍ୟ ଜିଜ୍ଞାସ ନିଷ୍ଠିତ ବୋଲି ଦୃଢ଼ରୂପେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ, ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା କେତେ ଭୟଙ୍କର !

ଶାନ୍ତିରେ ବାସ କରିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉ । ପିତର କହନ୍ତି, “ସେ ମନ୍ଦରୁ ବିମୁଖ ହୋଇ ସକ୍ରମ କରୁ । ସେ ଶାନ୍ତି ଅନ୍ତର୍ବିଷୟ କରି ସେଥିର ଅନୁଗାମୀ ହେଉ । (୧ମ ପିତର ୩: ୧୧) କିନ୍ତୁ ଏହି ଶାନ୍ତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରୁ ବିରୋଧ ନହେଉ । ଯେତେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାଧ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତିରେ ରହିବାକୁ ପାଉଳ ଆସେମାନଙ୍କୁ ଉପସାହିତ କରନ୍ତି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଆସେମାନଙ୍କ ଶାନ୍ତିର, ପ୍ରେମର ସମାଧାନର, ନମ୍ବୁତାର ବ୍ୟବହାର ଶାନ୍ତି ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି କରେ । ତୀମଥଙ୍କୁ ତଥା ସୁସମାଚାର ଦ୍ୱାରା ଜାତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନଙ୍କୁ ପାଉଳ ଲେଖନ୍ତି, “ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦାସ ବିରୋଧ କରିବା ଉଚ୍ଚିତ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି କୋମଳ, ଶିକ୍ଷାଦାନରେ ନିପୁଣ ଓ ସହିଷ୍ଣୁ ହେବା ଏବଂ ବିରୋଧୀମାନଙ୍କୁ ମନୁଭାବରେ ଶାସନ କରିବା ଉଚ୍ଚିତ । ତାହାହେଲେ କେତୋଣି ଜିଜ୍ଞାସ ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ସମକ୍ଷରେ ଝାନପ୍ରାୟ ହେବା ପାଇଁ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ରୂପ ବର ଦେବେ ।” (୨ ତୀମଥ ୨: ୨୪-୨୫) ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ

ସହିତ ଶାନ୍ତିରେ ରହିବା ନିମନ୍ତେ ଆସିମାନଙ୍କ ଅନନ୍ତଜୀବନ ନ ହରାଉ ।

ଯୀଶୁ କହନ୍ତି, “ମୁଁ ଯେ ପୃଥ୍ବୀରେ ଶାନ୍ତି ଦେବାକୁ ଆସିଥାଏ, ଏହା ମନେ କର ନାହିଁ । ଶାନ୍ତି ଦେବାକୁ ନ ଆସି ବରଂ ଖଡ଼ଗ ଦେବାକୁ ଆସିଥାଏ । କାରଣ ମୁଁ ପିତା ସହିତ ପୁତ୍ରର ଓ ମାତା ସହିତ କନ୍ୟାର, ପୁଣି ଶାଶ୍ଵୀ ସହିତ ବୋହୂର ବିରୋଧ ଘଟାଇବାକୁ ଆସିଥାଏ । ଆଉ ମନୁଷ୍ୟର ନିଜ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହିଁ ତାହାର ଶତ୍ରୁ ହେବେ ।”
(ମାଥ୍ୱ ୧୦:୩୪-୩୫)

ଆସିମାନଙ୍କ ଅନନ୍ତଜୀବନର ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତିରେ ରହିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୁହେଁ । ପିତା ପରମେଶ୍ୱର, ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୀଶୁଖ୍ରୁଷ୍ଟ ଓ ପବିତ୍ର ଆସ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତିରେ ରହିପାରିଲେ ଆସିମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଶାନ୍ତିରେ ରହିପାରିବା ।

- Fred Dillion

* * *

ଦୁଇଟି ଦ୍ୱାର, ଦୁଇଟି ମାର୍ଗ (Two gates, two ways)

“ସଂକୀର୍ତ୍ତ ଦ୍ୱାର ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କର, କାରଣ ସର୍ବନାଶକୁ ଘେନିଯିବା ଦ୍ୱାର ଅସାର ଓ ପଥ ପ୍ରଶନ୍ତ, ପୁଣି ତାହା ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଲୋକେ ଅନେକ । ଆଉ, ଜୀବନକୁ ଘେନିଯିବା ଦ୍ୱାର ସଂକୀର୍ତ୍ତ ଓ ପଥ ବ୍ରୁଗମ, ପୁଣି ତାହାର ସନ୍ଧାନ ପାଇବା ଲୋକେ ଅଛି ।” (ମାଥ୍ୱ ୭:୧୩,୧୪)

ଗୋଟିଏ ପରିଷ୍ଠିତିରୁ କିଅବା ଶ୍ଳାନକୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଶ୍ଳାନକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଦ୍ୱାରର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିଥାଏ । ପୂର୍ବକାଳରେ ବିଶାଳ ନଗରୀଗୁଡ଼ିକ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଚୀର ଦ୍ୱାରା ବେଶ୍ଟି ହୋଇଥିବାରୁ, ସେହି ନଗରୀରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଲୋକମାନେ ଦ୍ୱାର ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲେ ।

ଯୀଶୁଖ୍ରୁଷ୍ଟ ଏହି ଜଗତରେ, ନିବାସ କରିବା ସମୟରେ, ଦ୍ୱାରର ପ୍ରାଧାନ୍ୟତା ଜନସାଧାରଣ ଭଲ ରୁପେ ଜାଣିଥିଲେ । ଦ୍ୱାର ଦ୍ୱାର ପ୍ରବେଶ ନିଷେଧୁତ ହେଲେ

ସେମାନେ ନଗର ମଧ୍ୟକୁ ପ୍ରବେଶ କରି ଆବଶ୍ୟକ ବସ୍ତୁ କ୍ରୟ ବିକ୍ରୟ କରି ପାରୁନଥୁଲେ । ଏତଦ୍ଵାରା ସେମାନେ ବାଣିଜ୍ୟରେ କ୍ଷତିଗ୍ରୂପ୍ତ ହେଉଥିଲେ । ନଗରରେ ବାସ କରୁଥିବା ବହୁବାନ୍ଦିବମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିପାରୁନଥୁଲେ । ନଗରର ବାହାରେ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରମିତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ମଧ୍ୟ ରହୁଥିଲା । ନଗରର ପ୍ରାଚୀର ମଧ୍ୟରେ ମନ୍ଦିର, ବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରଭୃତି ନିର୍ମିତ ହେଉଥିଲା । ଅତେବଂ ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ଲୋକେ ପ୍ରବେଶ ନିଷେଧିତ ହେଲେ, ଅନେକେ ଉତ୍ତର ବିଷୟରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେଉଥିଲେ । ରାଜାମାନେ ନଗର ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ଉଚ୍ଛବ୍ରତ ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵାଗତ ଜଣାଉଥିଲେ । ଭାବବାଦୀ ଓ ଶିକ୍ଷକମାନେ ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ଶିକ୍ଷାଗଙ୍କ ସମାଚାର ପ୍ରକଟ କରୁଥିଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ପୁରାତନ ସମୟରେ ନଗର ଦ୍ୱାର ଅତି ପ୍ରାଧାନ୍ୟତା ଲାଭ କରିଥିଲା ।

ଏକ ବିଶାଳ ନଗରୀର ପ୍ରାଚୀରରେ ଅନେକ ଧରଣର ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକ ରହୁଥିଲା । ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଦ୍ୱାରର ପ୍ରାଧାନ୍ୟତା ଅଧିକ ଥିଲା । ବଡ଼ ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରବେଶ ସହଜ ଥିବାରୁ ଅନେକେ ସେହି ଦ୍ୱାର ଦ୍ୱାରା ଯାତ୍ରା କରୁଥିଲେ । ସ୍ଵାଭାବିକ ଭାବେ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକ ଅଧିକ ଭାବେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉନଥିଲା । କେବଳ ବିଶେଷ ସମୟରେ ଏପରି ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲା ।

ଉପରୋକ୍ତ ମାଥର ଢମ ପଦର ବାକ୍ୟ, ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୁରାତନ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସମୟରେ କିଅବା ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମୟରେ ଆପଣା ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶିକ୍ଷାର ସମୟ ପାରିଧି ନାହିଁ, ତେଣୁ କରି ଏହି ବାକ୍ୟ ଆସମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ମହାଭୂଷଣ ଥିଲେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ୦ରେ ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ, ଆସେମାନେ ଏକ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ୱାର ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କରି ପରିତ୍ରାଣ ପାଇପାରେ ? ବିଶ୍ୱାସ (ଯୋହନ ୮:୨୪, ଏକ୍ରୀ ୧୧:୩) ମନପରିବର୍ତ୍ତନ (ଲୁକ ୧୩:୩, ପ୍ରେରିତ ୧୭:୩୦-୩୧) ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ୦ରେ ଆପଣା ବିଶ୍ୱାସ ସୀକାର (ପ୍ରେରିତ ୮:୩୭, ରୋମ ୯-୧୦) ଏବଂ ପାପକମା ନିମନ୍ତେ ତୁବନ ଗ୍ରହଣ (ମାର୍କ ୧୩:୧୭, ପ୍ରେରିତ ୨:୩୮, ରୋମ ୨:୩-୪) ଏତଦ୍ଵାରା ଆସେମାନେ ଆମିକଭାବେ ପରିବର୍ତ୍ତତ ହୋଇଥାଉ । ଏକ ପରିଷିତିରୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ପରିଷିତିକୁ ଛାନାନ୍ତରିତ ହେଉ । (୨ୟ କରିଛୀ ୪:୧୭) ଏହି ଦ୍ୱାରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଆମିକ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ମୁକ୍ତ ହୋଇ, ଆମିକ ଜୀବନରେ ପ୍ରବେଶ କରୁ ।

(କଳସୀ ୨:୧୨-୧୩) ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ନିବାସ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ପାଉ । ସେଠାରେ ଆସମାନଙ୍କ ଆସାର ସୁରକ୍ଷା ।

ଆଜିର ଦୁନିଆରେ ଆସେମାନେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଦ୍ୱାର ଦେଖିବାକୁ ପାଉ । କେଡ଼ୋଟି ପୁରାତନ ନଗରମାନଙ୍କରେ ଦ୍ୱାର ଅଛି । ଗୁହଦ୍ୱାର ଦ୍ୱାରା ଆସେମାନେ ଗୁହରେ ପ୍ରବେଶ କରୁ । ଅନେକ ସମୟରେ ଦେଶର ସୀମାରେ ଦ୍ୱାର ଦେଖିବାକୁ ପାଉ । ଆହିକ ଜୀବନରେ ମଧ୍ୟ ଦୁଇଟି ଦ୍ୱାର ଅଛି । ଏକ ଜୀବନ ଦ୍ୱାର ଓ ଏକ ମହ୍ୟର ଦ୍ୱାର ।

‘ପଥ’ ବା ‘ମାର୍ଗ’ ବିଷୟରେ ଆସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଜ୍ଞାତ ଅଛୁ । ବଣଙ୍ଗଙ୍ଗଲର ପଥର ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ଵରେ କଥଣ ଅଛି, ଜାଣିନପାରୁ । ପାହାଡ଼ ପର୍ବତର ତିଖ ରାସ୍ତାରେ ଅଜାଗ୍ରତରେ ଚାଲିଲେ ବିପଦର ସମ୍ମନ୍ଦ୍ରିୟରେ ହେଉ । ନଗରର ରାସ୍ତାଗୁଡ଼ିକ ଅନେକ ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପଯୋଗୀ ରୂପେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥାଏ । ଆହିକ ଜୀବନରେ ମଧ୍ୟ ଦୁଇଟି ରାସ୍ତା ଅଛି । ଅନେକେ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ପାପ ଓ ଆହିକ ମରଣର ଓସାର ପଥ (ଗୋମୀଯ ୩:୧୦-୨୦, ୨୩) ଦ୍ୱିତୀୟଟି ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆମ୍ବିକ ସଂକୀର୍ତ୍ତ ପଥ । (ଯୋହନ ୧୪:୭, ଏବ୍ରୀ ୧୦:୧୯-୨୨) ସତ୍ୟର ପଥ କେବେ ବି ସହକ ନୁହେଁ । ସୁସମାବାର ରୂପ ପାହୁକା ପିଣ୍ଡ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଆସେମାନେ ଯାତ୍ରା କଲେ, ଅନନ୍ତଜୀବନ ପ୍ରାୟ ହୋଇପାରିବା (କଳସୀ ୨:୭, ଏଫିସୀ ୭:୧୫) ଏତଦ୍ୱାରା ଆସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସୁସମାବାର ଆଜ୍ଞାବହତା ହୋଇ ତାହାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାରେ ଆଚରଣ କରୁ । (ମାଥ୍ରା ୭:୨୧, ୧ମ କରିଛୀ ୧୪:୪୮, ୨ ଥେଷ ୧:୮, ଏବ୍ରୀ ୮:୧୨-୧୪)

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହଭାଗିତାରେ ଆସେମାନେ ଆଲୋକସ୍ଵରୂପ ହୋଇ ଆଲୋକରେ ଆଚରଣ କରୁ । (ଏଫିସୀ ୪:୮, ୧୫) ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆସମାନଙ୍କ ଆଦର୍ଶ । ତାହାଙ୍କ ପଦଚିହ୍ନରେ ଆଚରଣ କରୁ । (ଏବ୍ରୀ ୪:୮-୯, ୧ମ ପିତର ୨:୨୧-୨୫) ଦୂତନ ନିଯମ ଧାନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଆସେମାନେ କିପରି ଏ ଜୀବନରେ ଯାତ୍ରା କରିପାରିବା ଜ୍ଞାତ ହୋଇପାରିବା । (ଯୋହନ ୮:୩୧-୩୨, ୨ ପିତର ୧:୪) ପଣ୍ଡାତ ବିଷୟସବୁ ମନରୁ ଦୂର କରି ସମ୍ମନରେ ଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଯୀଶ୍ୱର ୧ରେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗସ୍ଥ ଆହ୍ଵାନର ପଥ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାଣ ପଣ କରି ଲକ୍ଷ୍ୟପଲକୁ ଦୌଡ଼ୁ । (ଫିଲିପୀ ୩:୧୪) ପଥ ବିଚିଲିତ ହୋଇ ପଥରୁ ଯେପରି ଖସି ନ ପଡ଼ୁ ।

ଏଥୁ ନିମତ୍ତେ ଆସମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୟରେ ବିଶେଷ ଯତ୍ନ ନେଉ । (୧ମ ଯୋହନ ୧:୩-୧୦, ୨ ପିତର ୧:୧୦-୧୧) ଏହି ଜଗତର କେବଳ ତୁଳଟି ପଥ ଅଛି । ଜାଗତିକ ଓ ଆମ୍ବିକ । ସନ୍ଧାନ ସହକାରେ ଆସେମାନେ ସତ୍ୟପଥରେ ଧାବମାନ ହେଉ ।

ଅନେକ ଶତାବୀ ପୂର୍ବେ ଯିଶାଇୟ ଭାବବାଣୀ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ରୂପ ରାଜ୍ୟ ବିଶ୍ୟରେ, ଦ୍ୱାର ବିଶ୍ୟରେ ଭାବବାଣୀ ପ୍ରକଟ କରିଥିଲେ । “ତୁମେମାନେ ଅଗ୍ରସର ହୁଆ, ନଗର-ଦ୍ୱାର ମଧ୍ୟଦେଇ ଅଗ୍ରସର ହୁଆ, ଲୋକମାନଙ୍କର ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର । ଉଚ୍ଚ କର, ରାଜପଥ ଉଚ୍ଚ କର, ପ୍ରସ୍ତର ସବୁ ବାହାର କରି ସଂଗ୍ରହ କର, ଗୋଷ୍ଠୀ ସମୁହ ନିମତ୍ତେ ଏକ ଧୂଳା ଉଠାଆ । ଦେଖ, ସଦାପ୍ରଭୁ ପୃଥିବୀର ପ୍ରାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ଘୋଷଣା କରିଅଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ସିଯୋନର କନ୍ୟାକୁ କୁହ, ଦେଖ ସଦାପ୍ରଭୁ ପୃଥିବୀର ପ୍ରାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ଘୋଷଣା କରିଅଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ସିଯୋନର କନ୍ୟାକୁ କୁହ, ଦେଖ, ତୁମ୍ଭର ପରିତ୍ରାଣ ଆସୁଅଛି, ଦେଖ, ତାହାଙ୍କ ପୁରସ୍କାର ତାହାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଅଛି ଓ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତିଦାନ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ ଅଛି । ପୁଣି, ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ଲୋକ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମୁକ୍ତ ବୋଲି ଡାକିବେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ତେଷ୍ଟିତା, ଅପରିତ୍ୟକ୍ତ ନଗରୀ ବୋଲି ଖ୍ୟାତ ହେବ ।” (ଯିଶାଇୟ ୨୭:୧୦-୧୧) ‘ପବିତ୍ର ଲୋକ’ ‘ସଦା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମୁକ୍ତ’ ‘ଅନ୍ତେଷ୍ଟିତା’ ଓ ‘ଅପରିତ୍ୟକ୍ତ’ ନଗରୀ ହେବା ନିମତ୍ତେ ଆସ ଆସେମାନେ ସଂକାର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ୱାର ଓ କଟିନ ମାର୍ଗରେ ପ୍ରବେଶ କରୁ ।

ଜଗତରେ କେବଳ ତୁଳଟି ଦ୍ୱାର ଓ ତୁଳଟି ମାର୍ଗ ଅଛି । କେଉଁ ଦ୍ୱାରରେ ଆପଣ ପ୍ରବେଶ କରି ଅଛନ୍ତି ?

- J.L. Leifeste

FIRST GIVING OURSELVES TO THE LORD

2 Corinthians 8 : 5

INTRODUCTION :

1. What is Christianity ?
2. So many do not know the meaning.
3. So many call themselves Christians but never practice Christianity.

DISCUSSION :

I. Misconceptions of Christianity.

1. It is all receiving and no giving.
2. Not willing to give of time, money, etc.
3. Never try to convert anyone.
4. But if you never put anything into it you'll never get anything out of it.

II. God expects something.

1. Must Put God first. (Matthew 6:33)
2. Cannot serve two masters. (Matthew 6:24)
3. Follow Christ daily. (Luke 9:23).
4. Must love Christ more than father or mother.
5. Not to look back.
6. Be faithful to Christ. (Revelation 2:10).

III. First must give ourselves to the Lord (2 Corinthians 8:5).

1. Then we will have time for him. (Hebrews 10:25; Acts 2:42).
2. We will work for him. (James 1:25).

3. We will be glad to give. (1 Corinthinas 16:2;
2 Corinthians 9 : 7).
4. No sacrifice too great.

CONCLUSION :

1. Are you a real Christian?
2. What are you doing to prove it?

(FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY)

TO

[PRINTED BOOK ONLY]

FROM :

SATYA VANI
P.O.BOX. 80,
KAKINADA - 533 001.